

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 16/2568

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลแพ่ง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ท. จำกัด ผู้ฟ้องคดี ราชวิทยาลัย
จุฬาภรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท ท. จำกัด ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาบริการการเข้าร่วมกับบริษัท อ. จำกัด โดยใช้ชื่อว่า กิจการเข้าร่วม ฮ. ต่อมาบริการการเข้าร่วม ฮ. เป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้ชนะการประกวดราคาเข้าทำสัญญา โดยให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน ต่อมาบริการการเข้าร่วม ฮ. โดยผู้ฟ้องคดีตกลงกับผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์โครงการจัดหาระบบบริหารจัดการโรงพยาบาล (HIS) สำหรับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ ระยะที่ 1, 2 และ PMO กำหนดระยะเวลาส่งมอบภายใน 530 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา โดยคู่สัญญาได้ตกลงกันมีสาระสำคัญ คือ ผู้ซื้อตกลงซื้อและผู้ขายตกลงขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิโปรแกรมคอมพิวเตอร์พร้อมด้วยสื่อและคู่มือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ราคารวมทั้งสิ้น 213,000,000 บาท ผู้ซื้อตกลงชำระราคาค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์และการอนุญาตให้ใช้สิทธิให้แก่ผู้ขายรวม 5 งวด ขณะทำสัญญาผู้ขายได้นำหลักประกันเป็นเช็คเชียร์เช็ค เป็นจำนวนเงิน 10,650,000 บาท มามอบไว้แก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา บริการการเข้าร่วม ฮ. มีหนังสือขอส่งมอบงาน งวดที่ 1 แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมจำนวน 2 ครั้ง เมื่อครบกำหนดระยะเวลาส่งมอบงานตามสัญญาผู้ขายไม่สามารถส่งมอบงานงวดที่ 1 และงวดที่ 2 ให้ถูกต้องครบถ้วนได้ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจสอบแล้วคุณสมบัติไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญาจึงมีมติบอกเลิกสัญญาและมีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาดังกล่าวกับผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งใช้สิทธิรับหลักทรัพย์ค้ำประกันสัญญา และขอสงวนสิทธิในการเรียกค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ผิดสัญญา ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบเช็คเชียร์เช็ค ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าเสียหาย จำนวน 39,350,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่ง อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โครงการจัดหาระบบบริหารจัดการโรงพยาบาล (HIS) สำหรับโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี มีลักษณะเป็นสัญญาจัดซื้อจัดหาระบบงานสารสนเทศด้านการแพทย์อันเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะนำมาเพื่อใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่กฎหมายจัดตั้งหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ให้บรรลุผลและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชนที่มาใช้บริการ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นสัญญาทางแพ่งของหน่วยงานทางปกครอง อยู่ในอำนาจพิจารณา

พิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดี จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. 2559 เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย วิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ. 2559 ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อพิจารณาข้อตกลงระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้อง เห็นได้ว่า สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์โครงการจัดการระบบบริหารจัดการโรงพยาบาล (HIS) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องดำเนินการจัดซื้อเพื่อใช้ในการจัดทำบริการสาธารณสุขด้านการแพทย์ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายจัดตั้งหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้โดยตรง สัญญาพิพาทจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาซื้อขายและอนุญาตให้ใช้สิทธิในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/16/2568>